

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2303/2022
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8772/2018 од 09.07.2020. године, у седници одржаној 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8772/2018 од 09.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8772/2018 од 09.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 31923/16 од 25.06.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати на име накнаде штете због немогућности коришћења кп .. КО ... површине 2791 м² и то: за 2014. годину, за 2015. годину и за 2016. годину по 265.033,36 динара са законском затезном каматом од 25.06.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени (погрешно означена као тужилац) да тужиљи (погрешно означеној као туженом) накнади трошкове парничног поступка од 199.252,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8772/2018 од 09.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом и предмет враћен првостепеном суду у том делу на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. је прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете у виду изгубљене користи, због тога што је пропуштањем туженог као извођача радова приликом изградње аутопута, тужили онемогућен приступ њеној парцели која је до тада коришћена као пољопривредно земљиште за узгајање повртарских и ратарских култура. Нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер изнето правно схватање по питању пасивне легитимације туженог и основаности истакнутог приговора застарелости потраживања, као и одлука о основаности тужбеног захтева су у складу са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари. Одлуке на које се тужени позива у ревизији не односе се на оцену пасивне легитимације на страни овог туженог у ситуацији у којој је тужени штетник а што се у конкретном случају указује, док утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, као и битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је подела 30.11.2016. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 795.100,08 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић